

læsning. Der staar, at Oplæsning maa finde Sted, naar den ikke har Karakter af dramatisk Opførelse. Dette vilde have beroliget mig, dersom der saa havde været Punktum. Men saa tilføjes: „dersom Forfatteren ikke paa Titelbladet eller foran Værket har forbudt saadant“. Nu gaar jeg ud fra, at de fleste Forfattere ville forbyde det paa Titelbladet, men selv om de ikke gøre det, kunde det hælde, at de Forfattere, der forbød det, netop vare dem, man kunde have mest Lyst til at oplæse. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, hvorledes det egentlig skal forstaaes. Jeg har særlig Foredragsforeninger ude paa Landet for Øje. Det er nemlig saaledes, at disse Foredragsforeninger som Regel have deres faste Medlemmer, som holde deres Møder i Sognets Forsamlingshus, hvor der undertiden foretages Oplæsninger, dels af et af Medlemmerne selv, dels ogsaa af en tilkaldt mere bekendt Oplæser. Men naar disse Møder bekendtgøres, staar der tillige i Reglerne, at Ikke-Medlemmer kunne faa Adgang mod at betale 25 Øre f. Eks. Kan dette nu kaldes offentlig Oplæsning, og kan en saadan Oplæsning forbydes i Henhold til § 1, 2det Stykke. Hvis saa er, vilde jeg meget beklage det. Jeg vilde gerne have Oplysning desangaaende, og jeg har villet fremdrage det her ved 1ste Behandling, for at den højtærede Minister eller andre kan give mig Besked, saaledes at dette Forhold kan ligge klart paa Forhaand.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Det glæder mig, at man saa velvillig har taget mod dette Lovforslag, thi deraf kan jeg jo skønne, at Lovforslaget har gode Udsigter til at gennemføres, og — som jeg allerede sagde, da jeg forelagde Lovforslaget — jeg tror, at det vil være det rigtigste for vort Land, at vi her komme ind paa et Retsgrundlag, som vi have fælles med vore Nabolande. Da jeg først havde undersøgt Sagen, kunde jeg let forelægge Lovforslaget, thi jeg har ikke fra tidligere Aar noget Nag i Hjertet ved Mindelsen om de Kampe, som da fandt Sted, da jeg nemlig slet ikke tog Del i disse Kampe. Det er jo saaledes her paa Rigsdagen, at et enkelt Medlem ikke kan tage Del i Forhandlingerne om alle mulige Sager, og specielt i Forhandlingerne om denne Sag tog jeg slet ikke Del, saa jeg staar temmelig uberrørt af de Kampe, der derom fandt Sted paa Rigsdagen. Naar jeg nu har forelagt Lovforslaget, er det af den Grund, som

jeg nævnte den Dag, jeg forelagde det, og det glæder mig, som sagt, at man her i Tinget har taget saa velvilligt derimod. Alle de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, have jo givet Forslaget deres Tilslutning og ønsket det fremmet.

Men naar jeg altsaa bortser fra, at man i Hovedsagen har udtalt sig ens, er der ellers gennem de Udtalelser, som ere faldne her i Dag, gaaet to Strømninger. Den ene har vist nogen Betænkelighed ved, at forskellige af de her foreslaaede Bestemmelser skulde give Forfattere og Kunstnere for megen Ret, medens den anden Strømning nærmest er gaaet ud paa at vise Betænkelighed ved, at Forfattere og Kunstnere faa for lille Ret efter det, som her er foreslaaet. Jeg skal nu ganske kort svare paa nogle af de Bemærkninger, som ere faldne.

Maa jeg først til den første ærede Taler for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen), som særlig indgaaende beskæftigede sig med Sagen, udtale, at skønt jeg med ham indrømmer, at Lovforslagets § 38 ikke har nogen stor Betydning, sætter jeg dog Pris paa, at den bliver staaende. Jeg sætter Pris paa, at denne Paragraf bliver staaende, fordi der jo her i dette Lovforslag er optaget samtlige de forskellige nugældende Lovbestemmelser vedrørende disse Sager, og naar Befolkningen ved, at her kan den søge alt muligt herom, er det rigtigt, at denne Bestemmelse staar som en Pegepind, der dog viser hen til Lov Nr. 62 af 12te April 1889, der omhandler Teatret. Man kunde ellers meget let, naar denne Pegepind savnedes, fra enkelte Sider høre Beklagelser over, at Lovforslaget dog ikke indeholder alle Bestemmelser, men i øvrigt har det ærede Medlem jo Ret i sin Betragtning af denne Paragraf.

Med det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) er jeg enig i den Betragtning, at der sikkert er mange, der overdrive Betydningen af Gennemførelsen af dette Lovforslag, idet der jo vitterlig er Forfattere og Kunstnere, som tro, at der skal vælte Guldstrømme herind i Landet, naar et saadant Lovforslag bliver gennemført. Det bliver i al Fald meget smaa Guldstrømme, der ville komme ind — deri er jeg enig med det ærede Medlem. For mig er Hovedsagen ikke den Mængde Guld, der kan komme ind i Landet, men for mig er Hovedsagen, at vi her gøre, hvad der er ret og rigtigt, og at Landet af sine Naboer kan blive betragtet som et Land, der stræber hen til at komme